

این ترس نیست؛ این «پروا» است

شماره پرسش: ۳۶۶۲۷

تاریخ ارسال پرسش: ۱۴۰۲/۱۰/۱۰ ۱۴:۳۹:۳۹

متن پرسش

می ترسم از تکرار، می ترسم، از نفس خود بسیار می ترسم، از این رهایی های بی بن بست، از انتهای کار می ترسم، امروز از فردای مرگ خویش، از این ابد هر بار می ترسم، در برزخی زندانی خویشم، وز این همه دیوار می ترسم، تردیدها ویرانه ام کردند، از دانه ی انکار می ترسم، امروز حتی از یقین، حتی، از شک و از پندار می ترسم، گیرم که دیداری میسر شد، از شرم این دیدار می ترسم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این ترس نیست، این «پروا» است و وقتی افقی از حقیقت در مقابل انسان گشوده شود که لازمه آن آماده کردن خود می باشد برای درک آن حضور؛ آن «پروا» به سراغ انسان می آید و در این رابطه است که «تقوا» این عالی ترین واژه، معنای حقیقی خود را پیدا می کند. آری! در این مورد کوره راهی مقابل انسان گشوده می شود تا با حضور در آن، روشنی گاهی که در پیش است به ظهور آید. موفق باشید